

ת"פ 52127/11/21 - מדינת ישראל נגד ריאן חנתולי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52127-11-21 מדינת ישראל נ' חנתולי(עציר)

כבוד השופט ארנון איתן	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
מדינת ישראל	
ריאן חנתולי (עציר)	

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן, בעבירות של כניסה או שהייה בישראל שלא כחוק, עפ"י סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1951 (שתי-עבירות). תקיפה סתם של בת-זוג עפ"י סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, ועבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. עפ"י המתואר בחלק הכללי של כתב האישום, במועדים המופרטים בכתב האישום הנאשם היה תושב האזור מבלי שהיה בידיו אישור שהייה כדין בישראל. צוין, כי הנאשם והמתלוננת הינם בני זוג הנשואים זל"ז משנת 2018 ולהם ילדה משותפת, קטינה ילדת 2020. עמם מתגוררים גם ילדיה של המתלוננת מנישואיה הקודמים, קטינה ילדת 2001, קטין יליד 2013 וקטין יליד 2010.

עפ"י המתואר באישום הראשון, ביום 18.10.21 בשעה 12:00 לערך, התגלע ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת בביתם, כשבעיצומו של הוויכוח אמר הנאשם, כי ברצונו לקחת את הבת עמו לג'נין. הנאשם הרים את הסלקל בו ישבה הבת והחל ללכת לכיוון דלת הבית, זאת בניגוד לעמדתה של המתלוננת שלא הייתה מעוניינת בכך.

המתלוננת ניסתה למנוע מהנאשם לצאת מהבית ועמדה בדרכו, ובתגובה הכה הנאשם את המתלוננת במכת אגרוף, באמצעות ידו הימנית לעבר בית החזה שלה. בה בעת פתח את דלת הבית ויצא ממנו כאשר הסלקל והבת בידו. המתלוננת רצה אחריו תוך שהיא מנסה למנוע ממנו לקחת את הבת. המתלוננת הכתה את הנאשם באמצעות הטלפון הנייד שברשותה ונשכה את אחת אצבעות ידו, וכל זאת במטרה למנוע ממנו מלקחת את הבת לג'נין.

בתגובה, על מנת להרחיקה ממנו, היכה הנאשם את המתלוננת במכת אגרוף, אחז בידה ודחף אותה לעבר המדרגות. כתוצאה ממעשיו, המתלוננת נפלה מהמדרגות וכל זאת לעיני בנה הקטין.

שכנים שהגיעו לבית לקחו את הבת מידי הנאשם והחזירו אותה למתלוננת.

לאחר שנכנסו הנאשם והמתלוננת לביתם, הנאשם אמר לה כי הוא אוסר עליה לצאת מהבית וכן אוסר עליה להכניס את בני משפחתה לביתם ואם משהו יבוא הוא ירה בו.

3. עפ"י המתואר באישום השני, במהלך חודש יוני 2021 בתאריך ובשעה שאינה ידועה במדויק, בביתם, בעקבות יציאתה של המתלוננת מהבית עם בן משפחה, כעס הנאשם והחל ויכוח ביניהם, אז תקף הנאשם את המתלוננת באגרופים לכיוון ידה הימנית תוך שהיא שוכבת על המיטה בחדר השינה, לעיני ילדיה של המתלוננת.

4. כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת המטומות רבות, רגישות ונפיחות בשור כף היד כחלון ורגישות באזור כתף ימין.

ראיות המאשימה:

ת/1: תמונות החבלות של המתלוננת.

תמצית טיעוני הצדדים

5. המאשימה בטיעוניה הפנתה לכתב האישום, העבירות בהן הורשע הנאשם, וכן הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. המאשימה הגישה את תמונות החבלות של המתלוננת. המאשימה התייחסה בטיעוניה לחומרת עבירות האלימות במשפחה, ומיינה כי בנוסף לכך, הנאשם הינו שוהה בלתי חוקי במדינת ישראל ויש לתת לכך ביטוי נוסף במסגרת העונש שיוטל. צוין, כי הנאשם בחר לוותר על קבלת תסקיר בעניינו. בהתייחס למתחם צוין, כי הוא נע בין 8 ל-18 חודשים בכל אישום, ועתרה להטלת עונש שלא יפחת מ-15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, חתימה על התחייבות, פיצוי למתלוננת וקנס.

6. הסניגור ציין, כי בניגוד לנטען, שירות המבחן לא מספק שום טיפול עבור תושבי השטחים. הוסף, כי המדובר בכפר עקב, הנמצא מעבר לגדר ההפרדה, בו מתגוררים גם תושבי שטחים וגם מי שנושא תעודת זהות ישראלית, ועל כן יש לקבוע כי עבירת השב"ח הינה ברף נמוך של מעשה. על פיו, הנאשם ביקש לקחת את בתו לצורך ביקור הוריו בג'נין, ואולם המתלוננת הפעילה אלימות כלפיו וכדי להרחיקה, הוא הגיב באופן שאינו מקובל. הסניגור הדגיש, כי הנאשם לא יזם את אירוע התקיפה, ובכל מקרה המדובר בעבירה שהיא ברף נמוך מבין עבירות האלימות בין בני -זוג. בנסיבות אלו, הדגיש הסניגור כי הפגיעה בערך החברתי המוגן הינה מינורית. עוד נטען, כי הנאשם והמתלוננת ערכו גישור בעת שהותו במעצר וכעת שיקמו את היחסים ביניהם.

7. בהתייחס למתחם העונש ההולם, ציין הסניגור, כי הוא נע בין מאסר מותנה לצד ענישה נלווית בדמות שירות לתועלת הציבור ועד למספר חודשי מאסר. נוכח קיומה של עבירת שב"ח ביקש לקבוע את המתחם בין חודש מאסר ועד לתשעה חודשים, לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ולהסתפק בתקופת מעצרו החל מחודש נובמבר 2021.

8. הנאשם בסיום ציין, כי הוא מתנצל על האירוע, ומבקש לשוב לחיות עם המתלוננת בשלום.

9. המתלוננת ציינה, כי מוחלת לנאשם ומבקשת כי ישוחרר.

מתחם העונש ההולם:

10. בנסיבות המקרה ניתן לראות את העבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד. המדובר אומנם בשני אירועים שהתרחשו בתוך מספר חודשים, ואולם אלו נעשו בנסיבות דומות, בין הנאשם לבין המתלוננת, כאשר הערך החברתי המוגן הינו זהה. לפיכך, אקבע מתחם אחד, המביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר בשני אירועים ומספר עבירות. (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

11. במקרה דנן, הערך שנפגע הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה. מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי המדובר ברף פגיעה בינוני. באישום הראשון צוין, כי התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת נוכח רצונו לקחת את בתו לביקור הוריו בג'נין. המתלוננת נעמדה בדרכו- ובתגובה היכה אותה הנאשם במכת אגרופ לחזה. בהמשך, בניסיון למנוע את יציאתו מהבית עם הילדה, הכתה המתלוננת את הנאשם באמצעות טלפון נייד ונשכה את אחת מאצבעותיו. בתגובה ועל מנת להרחיקה ממנו, הכה הנאשם את המתלוננת במכת אגרופ בידה ודחף אותה. הנאשם הוסיף ואיים עליה, כי אם מישהו מבני משפחתה ייכנס לבית הוא יירה בו. באישום השני, נטען, כי במהלך ויכוח בחודש יוני 2021 היכה אותה הנאשם באגרופים לידה, עת היא שוכבת במיטה ולנגד עיני ילדיה. כתוצאה מכך נגרמו לה חבלות, רגישות ונפיחות ביד.

12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממאסר למשך מספר חודשים שיכול וירוצה על דרך עבודות שירות, ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות לצד ענישה נלווית.

(ראו לדוגמה: רע"פ 11/15 פלוני נגד מדינת ישראל (20.1.15), רע"פ 3077/16 פלוני נגד מדינת ישראל (2.5.16), רע"פ 5434/17 דמוך נגד מדינת ישראל (29.11.17), עפ"ג 42670-02-13 סנדלר נגד מדינת ישראל (12.4.13), עפ"ג 47258-05-14 י.פ. נגד מדינת ישראל (13.10.13), רע"פ 1884/19 שמריז נגד מדינת ישראל (14.3.19), רע"פ 3077/16 פלוני נגד מדינת ישראל (2.5.16), ע"פ 48443-01-17 תמיר בן חי נגד מדינת ישראל (6.3.17), ת"פ 17401-05-11 מדינת ישראל נגד פלוני (30.3.14), ת"פ 17170-06-18 מדינת ישראל נגד פלוני (6.2.20)).

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר למשך 6 חודשים שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות ועד ל-16 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). הנאשם יליד 1986 כבן 36 אב לפעוטה נעדר עבר פלילי. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט, והביע צער על מעורבותו בהן. הבאתי בחשבון את נסיבותיו של האירוע, הרקע לביצוע העבירות, וכן

האלימות שננקטה כלפיו, תגובתו בהתאם לתיקון שנעשה, לצורך הרחקתה של המתלוננת ממנו. בנוסף הבאתי בחשבון את עמדת המתלוננת בדיון במסגרת פרשת העונש, רצונה שישוחרר ורצונה לשוב לחיים תקינים עם הנאשם. כן הבאתי בחשבון את משך תקופת המעצר בה הוא שוהה (החל מחודש נובמבר 2021).

16. באיזון בין מכלול השיקולים החלטתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בניכוי ימי המעצר.

ב. 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי, שלא יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות כלפי בת זוג.

ג. 30 ימי מאסר וזאת למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, או עבירה בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

ד. התחייבות בסך 2500 ₪ להימנע מביצוע עבירות אלימות וזאת למשך 2 שנים מהיום. רשמתי לפניי את התחייבות הנאשם בע"פ.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח אדר ב' תשפ"ב, 21 מרץ 2022, בנוכחות המאשימה הנאשם ובא כוחו.